

AUTOREFERAT

1. Imię i nazwisko: Małgorzata Łuczyńska-Hołodys

2. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe:

1997 – magister filologii angielskiej Uniwersytetu Warszawskiego, na podstawie rozprawy pod tytułem *The Myth of Creation, Fall and Regeneration in William Blake's Prophetic Books*, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Grażyny Bystydzieńskiej.

2002 – doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, tytuł nadany uchwałą Rady Wydziału Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego, na podstawie rozprawy doktorskiej *The Role of Key Biblical Figures in William Blake's Poetry and Designs*, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Grażyny Bystydzieńskiej.

3. Dotychczasowe zatrudnienie w jednostkach naukowych:

1998-2002 – doktorantka w Zakładzie Literatury Angielskiej w Instytucie Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego

Od 2003 do chwili obecnej: adiunkt w Zakładzie Literatury Angielskiej w Instytucie Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 ze zm.)

Soft-Shed Kisses: Re-visioning the Femme Fatale in English Poetry of the 19th Century
Małgorzata Łuczyńska-Hołodys, Cambridge Scholars Publishing, Newcastle upon Tyne, 2013, 323 strony.

Książka traktuje o archetypie *femme fatale* pojawiającym się często w twórczości wybitnych poetów angielskiego romantyzmu oraz epoki wiktoriańskiej: J. Keatsa, P. B. Shelleya, A. Tennysona, D. G. Rossettiego, A. Ch. Swinburne'a. Stawiam tezę, że wymienieni poeci poddawali ów archetyp krytycznej rewizji. W ich utworach "kobieta fatalna" nie jest postacią jednoznacznie negatywną, lecz uosobieniem kobiecej siły, niezależności i piękna. Czasem jest muzą i natchnieniem poety, a kiedy indziej osobą, która przeciwstawia się stereotypowym rolom narzuconym jej przez społeczeństwo. Tym samym można śmiało uznać, że poeci, których twórczość opisuję, sprzyjali przemianom kulturowo-społecznym zachodzącym w XIX w. (wyjątkiem był D.G. Rossetti). Podważam w ten sposób dominujące interpretacje, które uznają analizowane utwory za przejaw antyfeministycznych poglądów ich twórców. Polemizuję też z tezą Mario Praza, autora *The Romantic Agony*, według którego *femme fatale* nie pojawia się jako uformowany typ kobiecy w literaturze romantyzmu. W przeciwieństwie do Praza i innych krytyków, którzy traktują "kobietę fatalną" jako kreację ery wiktoriańskiej, stwierdzam, że *femme fatale* jest wszechobecna w literaturze

romantycznej, łącząc w sobie cechy demonicznej czarodziejki i romantycznej muzy. Nowatorskie założenie pracy polega także na jej interdyscyplinarnej naturze – proponowane przez mnie interpretacje łączą poezję ze sztukami wizualnymi oraz kontekst kulturowy z analizami ściśle literackimi.

Książka składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów, konkluzji, bibliografii i indeksu. W poszczególnych rozdziałach analizuję topos *femme fatale* w utworach wybranych poetów. Dla każdego z nich wizerunek kobiety stanowi istotny aspekt twórczości. U wielkich romantyków – Keatsa i Shelleya – widzimy nierozzerwalny związek między kreacją poetycką a pierwiastkiem kobiecym. Keats w swoich najważniejszych poematach ewoluuje od obrazu “kobiety fatalnej” do wizji kobiety jako muzy niezbędnej dla rozwoju każdego poety. Shelley gloryfikuje pierwiastek kobiecości jako esencję niemal boską. Sięga w tym celu po mit Meduzy, która w jego poezji staje się uosobieniem romantycznej koncepcji wzniosłości, nie zaś wcieleniem zła. Z kolei poeci wiktoriańscy wkraczają śmieiej na grunt społeczny. Tennyson pokazuje, jak kobieta niechętna podporządkowaniu się woli mężczyzny (i małżeństwu) zostaje napiętnowana albo jako niebezpieczna i niekobieca, albo też jako upadła *femme fatale*. Rossetti odnosi się do wizji ról płciowych w wiktoriańskiej Anglii oraz uprzedzeń i lęków związanych z początkami feminizmu. Ostatni z piątki – Algernon Swinburne – wypowiada wprost wojnę konwencjom wiktoriańskim: celebrytuje kobiecą energię, nawet jeśli jest ona destrukcyjna. Jego demoniczne boginie konsekwentnie pokazywane są w opozycji do chrześcijańskiego ideału kobiety – Marii, matki Jezusa. Swinburne odsłania też, podobnie jak Tennyson, psychologiczne i społeczne mechanizmy, które sprzyjają postrzeganiu kobiecości jako źródła grzechu i zła.

Poza analizą samego tekstu poetyckiego, praca wkracza też w obszar semiotyki obrazu, proponując interpretacje ilustracji do wybranych utworów. Daje to możliwość śledzenia interakcji słowa i obrazu. W osobnym podrozdziale piszę szczegółowo o ilustracjach do najśłynniejszej ballady Keatsa o *femme fatale* - “La Belle Dame Sans Merci”. Wiersze tego poety dostarczały inspiracji wielu malarzom XIX w. Z kolei Rossetti, który był także malarzem, sam reinterpretował swoje utwory literackie. Ponieważ jego ilustracje niejednokrotnie sugerowały inne treści niż tekst poetycki, powodowało to interesujące napięcia pomiędzy przekazem słownym a wizualnym, o czym także piszę obszernie w rozdziale poświęconym temu artyście. Malarzy inspirował też Swinburne. Jego słynny monolog dramatyczny “Laus Veneris” stał się tematem obrazu namalowanego przez prerafaelickiego artystę Edwarda Burne-Jonesa.

Pisząc o *femme fatale* nie sposób pominąć kontekstu społeczno-kulturowego okresu w którym powstawały analizowane utwory. W XIX w. pojawiły się kobiece ruchy emancypacyjne, które weszły w konflikt z większością społeczeństwa przywiązanego do tradycyjnej wizji kobiety jako “aniola domowego ogniska”. W konserwatywnej publicystyce tego okresu – a także niektórych utworach literackich i dziełach malarskich - autonomiczna, pewna siebie kobieta łatwo przemieniła się w wampira, potwora, węża, ladacnicę, czy wręcz Szatana. Poeci, którym poświęciłam książkę, dostrzegali i pozytywnie, choć nie bez lęku, reagowali na nowe trendy, zwłaszcza na zmieniające się koncepcje ról męskich i żeńskich, oraz na dążenia kobiet do niezależności.

Tematyka książki w naturalny sposób sugeruje metodologię: praca używa koncepcji feministycznych i genderowych proponowanych przez takie badaczki jak Josephine Butler, Elaine Showalter, Karen Horney, Nancy Chodorow, Elisabeth Cowie i Laura Mulvey.

Każdy rozdział pracy może być czytany jako oddzielna całość.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Kierunki moich zainteresowań badawczych ukształtowały się już pod koniec studiów magisterskich. Kursy wybierane w ramach studiów zapoczątkowały moją fascynację poezją epoki romantyzmu, a zwłaszcza twórczością Williama Blake'a. W czasach, gdy internet jako narzędzie badawcze nie był jeszcze upowszechniony, jedynym sposobem na pogłębienie mojej pasji badawczej i uzyskanie dostępu do publikacji na interesujący mnie temat był wyjazd do Wielkiej Brytanii. Po czwartym roku studiów wykorzystałam możliwość wzięcia urlopu dziekańskiego, który spędziłam w Londynie, w British Library zgłębiając literaturę naukową na temat poezji i obrazów Blake'a. Pobyt ten zaowocował napisaniem pracy magisterskiej i pozwolił na zebranie ogromnej ilości materiału, który mogłam później wykorzystać podczas pisania pracy doktorskiej. W trakcie studiów doktoranckich jeszcze kilkakrotnie wyjeżdżałam do Wielkiej Brytanii w celach naukowych – na własną rękę do Londynu oraz na miesięczne stypendium do University of Glasgow.

Studia doktoranckie przyniosły ze sobą poszerzenie moich zainteresowań o obszar sztuk wizualnych. Zafascynowały mnie zwłaszcza relacje pomiędzy literaturą angielską a malarstwem i ich rozwój w XIX wieku. Tym podwójnym zainteresowaniom dałam wyraz pisząc rozprawę doktorską *The Role of Key Biblical Figures in William Blake's Poetry and Designs*, pod kierunkiem prof. dr hab. Grażyny Bystydzieńskiej. W pracy doktorskiej połączyłam metodę analizy strukturalnej dzieł Blake'a z semiotyką obrazu, ukazując jak wzajemne oświetlanie się sztuk wzbogaca przekaz literacko-artystyczny.

Po ukończeniu doktoratu moje badania skoncentrowały się na poszerzeniu i pogłębieniu badań nad relacją słowo-obraz w poezji angielskiej XIX wieku. W szczególności interesowałam się poezją Johna Keatsa i ilustracjami jego dzieł, wykonywanymi przez angielskich artystów znanych jako Bractwo Prerafaelitów, a także ilustracjami dzieł Alfreda Tennysona i Algernona Swinburne'a. W ten sposób moje zainteresowania ewoluowały w kierunku badań nad literaturą i sztuką epoki XIX wieku w Anglii, oraz szerokiego kontekstu kulturoznawczego, niezbędnego do zrozumienia zjawisk zachodzących w literaturze i sztuce tego okresu. Wtedy też jako jeden z wiodących tematów moich studiów obrałam kwestię przedstawienia płci kulturowej w poezji i malarstwie. O tym kierunku moich badań można przeczytać w serii artykułów dotyczących utworów poetyckich ilustrowanych przez Prerafaelitów, np. "The motif of enchantment and transformation in John Keats's 'Lamia' and in chosen Pre-Raphaelite visual representations of the fatal woman theme" (*Approaches to Literature*), "Love's fev'rous citadel: John Keats's 'The Eve of Saint Agnes' and its Victorian permutations," (*From Queen Ann to Queen Victoria. Readings in 18th and 19th century British Literature and Culture*), "'Half-sick of shadows': the Victorian

woman and the story of (unfinished) transition,” (*Pase Papers in Literature and Culture*), “A damsel with a dulcimer or la belle dame sans merci? The idea of inspiration in D.G.Rossetti’s *A Sea Spell* and *The Orchard Pit*” (*From Queen Ann to Queen Victoria. Readings in 18th and 19th century British Literature and Culture*, Vol. 2), “‘Bought by Arthur’s great name and his little love’: Portrayals of Queen Guinevere in the Victorian Age,” (*From Queen Ann to Queen Victoria. Readings in 18th and 19th century British Literature and Culture*, Vol.3), “In the looking glass: the mirror symbolism in Victorian poetry and painting” (*Acta Philologica* 43). Ten nurt badań naukowych kontynuuję do chwili obecnej.

Kolejnym artystą, którego twórczość stała się ważnym elementem mojej pracy badawczej, jest założyciel Bractwa Prerafaelitów, Dante Gabriel Rossetti. Popularna percepcja Rossettiego ukazuje go częściej jako malarza niż jako poetę, podczas gdy on sam utożsamiał się zwłaszcza z rolą poety, twórczość malarską traktując jako sposób na zapewnienie sobie zadawalającego statusu materialnego. Moje artykuły na temat Rossettiego na pierwszym planie analizują jego poezję, i przedstawiają Rossettiego jako w pełni ukształtowanego, dojrzałego twórcę. Ponadto należy zaznaczyć, że zarówno jego wiersze, jak i obrazy świadczą o romantycznych korzeniach Rossettiego oraz o jego fascynacji fenomenem kobiecości, który artysta ukazuje jako pierwiastek nieodparcie atrakcyjny i jednocześnie potencjalnie niebezpieczny.

Wśród moich artykułów na temat Rossettiego chciałabym zwrócić uwagę na publikację w międzynarodowym recenzowanym czasopiśmie umieszczonym na liście ERIH, *ZAA: Zeitschrift für Anglistik Und Amerikanistik*: “(In)significant Details: Vision and Perception in Dante Gabriel Rossetti’s ‘My Sister’s Sleep’ and ‘The Blessed Damozel.’” W tekście tym powracam do słynnej kontrowersji pomiędzy czołowymi krytykami twórczości Rossettiego, Jeromem McGannem i Haroldem Weatherby’em, na temat relacji między realistycznymi i symbolicznymi elementami u Rossettiego i proponuję odczytanie dwóch dobrze znanych wierszy poety w nowatorski sposób. Kolejna publikacja na temat Rossettiego o zasięgu międzynarodowym to “Rossetti and the Complexities of Gender,” która ukazała się w tomie *Crossroads in Literature and Culture* (Heidelberg: Springer, 2013).

W latach, które spędziłam pisząc rozprawę habilitacyjną *Soft-Shed Kisses: Re-visioning the Femme Fatale in English Poetry of the 19th Century*, chętnie powracałam do wcześniejszych zainteresowań, zwłaszcza dotyczących Williama Blake’a. Seria moich artykułów z tego okresu dotyczy różnych aspektów twórczości Blake’a i może być traktowana jako cykl tematyczny. Jeden z tych tekstów, “What is the Material World, and is it dead? The images of oppression and restriction in William Blake’s *Europe, A Prophecy*” został opublikowany jako rozdział w książce *L’Idée d’Europe au XVIIIe siècle. The Idea of Europe in the 18th Century* (Honoré Champion Éditeur, Paris 2009). Kolejne moje publikacje na temat Blake’a to “Użycie wybranych motywów biblijnych we wczesnej twórczości Williama Blake’a” (*Religie i religijność w literaturze i kulturze romantyzmu*), “Man in His Spectre’s Power: William Blake’s Concept of the Selfhood” (*Acta Philologica* 39), “Images of regeneration in the final plates of William Blake’s illustrations to *The Book of Job*” (*Studia Anglica Resoviensia*), “In the land of Ulro: Satan as a concept of mistaken creativity in William Blake’s poetry and designs” (artykuł przyjęty do druku w *Anglica. An International Journal of English Studies*).

Za najważniejszy swój artykuł opublikowany do chwili obecnej uważam publikację w prestiżowym międzynarodowym recenzowanym czasopiśmie z listy ERIH, poświęconym studiom nad twórczością Blake'a, *Blake/An Illustrated Quarterly*. Mój tekst, zatytułowany "Life Exhal'd in Milky Fondness': Becoming a Mother in William Blake's *The Book of Thel*," odważnie przeciwstawia się ogólnie przyjętym trendom w odczytaniu jednego z ważniejszych poematów artysty, i przy zastosowaniu metodologii feministycznej i genderowej proponuje świeże spojrzenie na Thel, tytułową bohaterkę Blake'a. O nowatorskiej wartości artykułu świadczy jego recenzja, napisana przez Mary Lynn Johnson, autorkę znanych publikacji i książek naukowych o Blake'u.

W latach 1997-2013 uczestniczyłam w 17 konferencjach naukowych, w tym 2 zagranicznych. Na 16 z nich wygłosiłam referaty.

Jestem autorką 30 artykułów naukowych, z których 5 ukazało się za granicą.

W roku 2006/7 otrzymywałam stypendium Rektora UW przyznawane za osiągnięcia naukowe.

6. Osiągnięcia na gruncie popularyzacji nauki, dydaktyczne i organizacyjne

Od obrony doktoratu aktywnie uczestniczyłam w życiu uczelni: w latach 2005-2011 byłam członkiem Rady Wydziału (dwie kadencje), obecnie jestem członkiem Rady Instytutu. W 2004 roku byłam sekretarzem komisji rekrutacyjnej, w 2006 – członkiem tej komisji. W 2004 roku otrzymałam Nagrodę Rektora UW za zaangażowanie w pracę na uczelni. Brałam też udział w komisji licencjackiej w bieżącym roku, oraz w ustalaniu programów KRK (Krajowych Ram Kwalifikacji) w roku 2012.

Od początku mojego zatrudnienia jako adiunkt proponowałam kursy autorskie, które opracowywałam i prowadziłam przez kolejne lata. Są to: *The Visual and the Written in the 19th Century*, *Romantic Poets*, *Romantic Topos*, *William Blake: Word and Vision*, *Femme Fatale in English Poetry of the 19 Century*. Moje kursy cieszą się dużą popularnością wśród studentów, dysponuję też wynikami anonimowych ankiet, które często przeprowadzałam, aby mieć od studentów informację zwrotną na temat zajęć. Poza kursami autorskimi oraz zajęciami na pierwszym roku studiów, prowadzę też seminaria magisterskie na studiach zaocznych. Do chwili obecnej wypromowałam siedem prac magisterskich, moi kolejni magistranci będą bronić się w roku akademickim 2013/2014.

Zawsze interesowała mnie problematyka metodyki nauczania, tak języka angielskiego, jak i literatury angielskiej. W roku 2003 w *Gazecie Wyborczej* ukazał się mój wywiad z Jeremim Harmerem, niekwestionowanym autorytetem na gruncie metodyki nauczania języka angielskiego oraz autorem podręczników dla nauczycieli. W roku 2007 *Wiedza i Życie* opublikowała mój artykuł na temat rodzajów inteligencji i ich wpływu na przyswajanie języków obcych, "Inteligencja na różne sposoby" (*WiŻ* 1/2007). Również w *Wiedzy i Życiu* ukazała się moja recenzja książki o kulturze brytyjskiej, *Kod Brytania* (*WiŻ* 6/2011). W marcu 2011 r. napisałam artykuł

popularnonaukowy "Narieczona z Lamermooru a wizja kobiety w epoce romantyzmu" do programu Filharmonii Łódzkiej, która 19.03. 2011 transmitowała na żywo spektakl "Narieczona z Lamermooru" z The Metropolitan Opera w Nowym Jorku.

W ramach popularyzacji nauki w marcu 2010 roku wygłosiłam wykład w kolegium językowym w Sieradzu pt. "How do pictures tell stories? The visual and the written in Victorian England."

Od sierpnia 2010 r. do października 2012 r. byłam tłumaczem i konsultantem naukowym miesięcznika *Świat Nauki*.

Jestem członkiem stowarzyszenia naukowego British Association for Victorian Studies, a w latach 1998-2007 byłam członkiem PASE.

Matgorzata Lulżyńska - KOTKUS

ACADEMIC PORTFOLIO

1. Name: Małgorzata Łuczyńska-Holdys

2. Diplomas and Degrees:

MA degree (1997), Warsaw University, Institute of English Studies, Faculty of Modern Languages. MA thesis entitled: *The Myth of Creation, Fall and Regeneration in William Blake's Prophetic Books*, supervised by Professor Grażyna Bystydzińska.

PhD degree in literature (2002), Warsaw University, Faculty of Modern Languages; PhD dissertation entitled *The Role of Key Biblical Figures in William Blake's Poetry and Designs*, supervised by Professor Grażyna Bystydzińska.

3. Employment in research institutions:

1998-2002 – a doctoral student in Institute of English Studies, Faculty of Modern Languages, Warsaw University.

Since 2003 – Assistant Professor in Institute of English Studies, Faculty of Modern Languages, Warsaw University.

4. Scholarly accomplishment described in article 16, paragraph 2 of the Act from 14 March 2003 on degrees and academic titles, as well as on degrees and the title in arts ("Dz. U. nr 65, poz. 595, Dz. U. z 2005r. nr 164, poz. 1365" and "Dz. U. z 2011r. nr 84, poz. 455").

As a scholarly accomplishment described in article 16, paragraph 2 of the Act from 14 March 2003 on degrees and academic titles, as well as on degrees and the title in arts ("Dz. U. nr 65, poz. 595, Dz. U. z 2005r. nr 164, poz. 1365" and "Dz. U. z 2011r. nr 84, poz. 455"), I wish to indicate my book *Soft-Shed Kisses: Re-visioning of Femme Fatale in English Poetry of the 19th Century*, published by Cambridge Scholars Publishing, Newcastle upon Tyne, 2013, June 2013, 323 pages.

The *femme fatale* appears with unceasing regularity in the texts of major poets of the nineteenth century. She symbolizes an intractable mystery, a refusal to be defined and a fierce attempt to exist outside the established gender system. *Soft-Shed Kisses: Re-visioning the Femme Fatale in English Poetry of the 19th Century* interrogates the construction and use of the fatal woman motif in the poetry of canonical male writers of this time, starting from the Romantic and continuing with the Victorian authors. The novelty of the project consists in rejecting the traditional claim that the poets who created fatal women characters endorsed antifeminist views. On the contrary, as I hope to have demonstrated, most of the writers whose works have been subjected to analysis in the book seem to be in favour of socio-

cultural changes in the area of gender roles. Another novel point made in the project concerns the rejection of a statement by Mario Praz, the author of *The Romantic Agony*, according to whom there is no established type of the fatal woman in Romantic literature. In contrast to the critics who view the fatal woman as a Victorian invention, I argue that the *femme fatale* is equally prevalent in Romantic poetry, although she is differently constructed – she seems to combine the features of an elusive, unattainable muse and the destructive enchantress. The book is interdisciplinary in its character: close-readings of poetry are enriched by the examination of the same motif in the visual art, set against the vivid cultural background of the Victorian era.

The work consists of an introduction, five long chapters, conclusions, bibliography and index. Subsequent chapters investigate a variety of poems by John Keats, Percy Bysshe Shelley, Alfred Tennyson, Dante Gabriel Rossetti and Charles Algernon Swinburne in which the *femme fatale* surfaces as the most important character. While Keats and Shelley celebrate the Romantic legacy in their focus on the relationship between gender and inspiration, the concern which comes back with astonishing force in the poetry of Swinburne, Tennyson and Rossetti's works are more infused with contemporary social issues. Whereas the middle-class "proper" woman of the early nineteenth century was frequently presented in the writings of the period (both fiction and non-fiction) as an enshrined goddess of her home and, consequently, her foil was denounced as either the *femme fatale* or the fallen woman, the poets whose works have been examined in the present volume do not share such an unproblematic view of gender polarities. Their construction of the woman as the *femme fatale* discloses apprehension and uncertainty rather than confidence in relation to the existing gender economy.

In the poems by Keats and Shelley the theme, of artistic creativity surfaces as the dominant issue. The woman is romanticized and depicted as a muse, but her dark aspects soon become evident as well: in her double power, she is an instrument or even an extension of the divine, but simultaneously she threatens the male poet with destruction. Keats's view evolves from the perception of a woman as the *femme fatale* to the presentation of his female figure as a muse, while Shelley glorifies femininity as a nearly divine essence. He uses the mythological figure of the Medusa, who in his poetry becomes an embodiment of the sublime. The Victorian poets, in turn, are more concerned with social issues: Tennyson discloses predominant convictions in his age, according to which insubmissive woman becomes stigmatized as either a fallen woman or a *femme fatale*. Rossetti's poems comment on predominant gender roles in Victorian England and show male anxieties traceable to the beginnings of the feminist movement. Finally, Swinburne is the least ambivalent in relation to female power: his poetry wages a war against convention, propriety and Christian morality, but at the same time he celebrates female energy, even when it is seen as castrating and dangerous. He unmasks psychological and social mechanisms which are responsible for the tendency to perceive female sexuality as a source of sin and evil.

Apart from detailed analyses of poetic texts, the book is also informed by the semiotics of painting, as I offer readings of various illustrations intended to interpret the poems selected for scrutiny. Keats's poems have been immensely popular among painters, and his famous ballad about the *femme fatale*, "La Belle Dame Sans Merci," was frequently illustrated during the Victorian era. In turn, Rossetti, a painter as well as a poet, created multiple examples of double works, where word and image interact. What is more, his paintings also reinterpret his poems, as their visual content often clashes with the verbal one. Finally, Swinburne's poetry

also inspired Victorian artists. "Laus Veneris," one of his most famous dramatic monologues, was illustrated by a Pre-Raphaelite artist, Edward Burne-Jones.

Writing about the *femme fatale*, one must consider the social and cultural context of the era. The 19th century was the time of rapid growth of female emancipation. Various groups promoting equal rights for women stood in conflict with the traditionally minded English society, whose ideal of femininity was the "Angel in the House." In various social and literary writings of the period an autonomous, self-sufficient woman easily mutated into a vampire, demon, fallen woman, snake or even Satan. The poets whose works have been analyzed in the present volume discerned and reacted to these new trends. In general, their response can be seen as positive, although they also betray some deep-rooted anxiety in relation to the changing gender roles and to the formation of the feminist movement in England. The subject of the book, therefore, naturally suggests the methodology: the work is based on gender and feminist concepts, voiced by such critics as Josephine Butler, Elaine Showalter, Karen Horney, Nancy Chodorow, Elisabeth Cowie and Laura Mulvey.

Each of the chapters can be read as a self-contained whole.

5. Academic achievements and publications

My research interests were already specified during my MA studies. The courses which I selected initiated my fascination with Romantic poetry, particularly with the works of William Blake. Since the Internet was not yet popular then, the only way to gain access to scholarly articles and books on the subject was to go abroad. After the fourth year of my studies at the English Institute I was granted a sabbatical year, which I spent in London, researching the topic of Blake's poetry and painting in the British Library. This time enabled me to write my MA thesis and collect substantial material which I used later, during my further studies. While being a doctoral student I visited Great Britain for research purposes a few more times – apart from going to the British Library as frequently as I could, I received a monthly scholarship at the University of Glasgow.

At the onset of my PhD project, I became interested in the relations between the verbal and the visual arts. Blake, the poet, painter and engraver naturally emerged as the ideal figure for my further research. This interest is evidenced by my PhD dissertation, *The Role of Key Biblical Figures in William Blake's Poetry and Designs*, supervised by Professor Grażyna Bystydzieńska. In this work I combined structural analysis of Blake's works with the semiotics of painting, thus demonstrating how mutual interaction of these two artistic media enriches the field of interpretation.

Since obtaining the PhD degree, one of my central foci of investigation has been the interdisciplinary relation between the visual and the written, particularly between English literature and painting in the 19th century. I became especially fascinated by the poetry of John Keats and the Pre-Raphaelite illustrations of his poems. This strand of research continued when I turned to the poetry of Alfred Tennyson and Algernon Charles Swinburne. My critical interests incorporated a wide cultural context, indispensable for understanding literature and the arts of the Victorian era. Next, I formulated one of my chief research topics – the problem of gender roles in literature and painting of 19th century England. This direction of my work is evidenced by a series of articles published in academic journals and as book chapters, such as:

“The motif of enchantment and transformation in John Keats’s ‘Lamia’ and in chosen Pre-Raphaelite visual representations of the fatal woman theme” (*Approaches to Literature*), “Love’s fev’rous citadel: John Keats’s ‘The Eve of Saint Agnes’ and its Victorian permutations,” (*From Queen Ann to Queen Victoria. Readings in 18th and 19th century British Literature and Culture*), “‘Half-sick of shadows’: the Victorian woman and the story of (unfinished) transition,” (*Pase Papers in Literature and Culture*), “A damsel with a dulcimer or la belle dame sans merci? The idea of inspiration in D.G.Rossetti’s *A Sea Spell* and *The Orchard Pit*” (*From Queen Ann to Queen Victoria. Readings in 18th and 19th century British Literature and Culture*, Vol. 2), “‘Bought by Arthur’s great name and his little love’: Portrayals of Queen Guinevere in the Victorian Age,” (*From Queen Ann to Queen Victoria. Readings in 18th and 19th century British Literature and Culture*, Vol.3), “In the looking glass: the mirror symbolism in Victorian poetry and painting” (*Acta Philologica* 43). These interests have prevailed in my academic research up to now.

Another poet whose art has been important in my academic work is the founder of the Pre-Raphaelite Brotherhood, Dante Gabriel Rossetti. The popular critical perception of Rossetti shows him more as a painter than a poet, despite the fact that he himself thought otherwise, treating his pictorial achievements mostly as a way of ensuring a desirable material status. My articles on Rossetti present him as a fully formed, mature poet. Moreover, his work evidences both his Romantic roots and his fascination with femininity, which he presents as alluring and irresistible, yet potentially destructive.

Among my articles on Dante Gabriel Rossetti one text deserves further mention. “(In)significant Details: Vision and Perception in Dante Gabriel Rossetti’s ‘My Sister’s Sleep’ and ‘The Blessed Damozel’” has been published in a peer-reviewed, interdisciplinary journal from ERIH list, *ZAA: Zeitschrift für Anglistik Und Amerikanistik*. My paper revisits the famous controversy between Rossetti’s critics, Jerome McGann and Harold Weatherby. I propose to explore Rossetti’s use of what Jerome McGann has famously called “Rossetti’s significant details” in his poems “My Sister’s Sleep” and “The Blessed Damozel.” Doing so, I once again call into question the relationship between the realistic and symbolic detail in Rossetti’s art. Another of my international publications on Rossetti is “Rossetti and the Complexities of Gender,” published in the volume *Crossroads in Literature and Culture* (Heidelberg: Springer, 2013).

During the years which I spent writing my book *Soft-Shed Kisses: Re-visioning the Femme Fatale in English Poetry of the 19th Century*, I willingly revisited the area of my previous academic interests, particularly those relating to the poetry and designs of William Blake. My articles from that period concern various aspects of Blake’s art, and can be treated as a monothematic series of publications. One of these texts, “What is the Material World, and is it dead? The images of oppression and restriction in William Blake’s *Europe, A Prophecy*” was published as a chapter in the book *L’Idée d’Europe au XVIIIe siècle. The Idea of Europe in the 18th Century* (Honoré Champion Éditeur, Paris 2009). Other articles comprise “Użycie wybranych motywów biblijnych we wczesnej twórczości Williama Blake’a” (*Religie i religijność w literaturze i kulturze romantyzmu*), “Man in His Spectre’s Power: William Blake’s Concept of the Selfhood” (*Acta Philologica* 39), “Images of regeneration in the final plates of William Blake’s illustrations to *The Book of Job*” (*Studia Anglica Resoviensia*), “In the land of Ulro: Satan as a concept of mistaken creativity in William Blake’s poetry and designs” (to be published in *Anglica. An International Journal of English Studies*).

If I were to select the most important of my publications, it would undoubtedly be the article “‘Life Exhal’d in Milky Fondness’: Becoming a Mother in William Blake’s *The Book of Thel*,” published in a prestigious international peer-reviewed journal from ERIH list, *Blake/An Illustrated Quarterly*. My text contradicts conventional readings of the poem, and with the use of the feminist and gender methodology proposes a different view on Thel, Blake’s eponymous heroine. The scope and novelty of this article is evidenced by its review, written by Mary Lynn Johnson, a recognized Blake’s scholar and the author of books and critical texts on the poet.

Since the beginning of my PhD studies I have attended 17 conferences, two of them abroad (London and Genua). I presented papers on 16 of them.

I have published 30 scholarly articles, out of which 5 were published abroad.

In 2006 I received Rector’s grant for academic merit.

6. Promotion of studies and education, and international cooperation and organization

Since obtaining a PhD degree I have actively participated in the academic life of my university. From 2005 to 2011 I was a member of the Faculty Council, at present I am a member of the English Institute Council and I diligently attend the meetings. In 2004 I was a secretary of the committee for student enrolment, in 2006 - a member of the same committee. In 2004 I was given Rector’s Award for involvement in organizational work for the university. In 2013 I was involved in establishing the criteria for BA thesis of our students and in official grading of their BA essays. In 2012 I participated in creating the objective criteria for KRK (national qualification programme).

From the onset of my career as an academic teacher I authored academic courses in subjects I specialize in: *The Visual and the Written in the 19th Century*, *Romantic Poets*, *Romantic Topos*, *William Blake: Word and Vision*, *Femme Fatale in English Poetry of the 19 Century*. My courses enjoy unceasing popularity among students, as can be easily seen from the results of anonymous questionnaires which I administer in order to get feedback. Apart from courses for first year students and my authorial courses, I have also been teaching MA seminars for extramural students. So far seven of my students have obtained MA degrees, but other students from my seminar are due to do so next academic year.

I have always been interested in the methodology of teaching English as a foreign language, and the methodology of teaching literature. In 2003 *Gazeta Wyborcza* published my interview with Jeremy Harmer, an unquestionable specialist in teaching English as a foreign language and the author of numerous coursebooks. In 2007 my article on different types of intelligence and their influence on language acquisition appeared in *Wiedza i Życie* (“Inteligencja na różne sposoby,” *WiŻ* 1/2007). In 2011 I wrote an article “Bride of Lammermoor and a vision of woman in the Romantic era,” published in a programme of the Łódź Philharmonic which on March 19th broadcast a live opera by Dionizetti from the Metropolitan Opera in New York. In June 2011 I reviewed a book on British culture, *Code: Britain*, for *Wiedza i Życie*.

As a way of promoting studies and British culture, I gave a lecture "How do pictures tell stories? The visual and the written in Victorian England" in Foreign Language Teacher Training College in Sieradz (March 2011).

From August 2010 to October 2012 I was a translator and a language consultant for a monthly magazine *Świat Nauki*.

I am a member of British Association for Victorian Studies, and from 1998 to 2007 I was a member of the Polish Association for the Study of English.

Małgorzata Leżyńska - Kocińska